

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

§. III. De Legum-latione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

Qui Rex est, Regem Maxime non habeat. Sic oblatum à Demetrio Iudæis pactum inter cætera summi imperij, ut non obedient alij protestati, nisi summi sacerdotis i. Machap. c. 10.

§. I.

De Principe legibus soluto.

I. Princeps legibus est solutus. **L** Egibus soluti fuerunt Principes. *Senatus*, inquit Dion. l. 63. *Cæsarem*, à quo magno honore afficiebatur, Imperatorem decreto liberavit omnibus legum vinculis, vt ea quæ vellet faceret, & ijs quæ nollet abstineret. Augustam legibus solutam non inuenieris. l. 31. *D. de leg.* & si non pauci crediderint, quia Principes illi priuilegia tribuunt, quæ ipsi habent. d. l. 31. ad filios pertinet illud *Tac. 2. Anal. letabatur*, inquit, *Tiberius cum interfiliis eius, & leges Senatus disceptaret. Vicia est sine dubio lex.*

§. II.

De legum vinculo.

I. Non tamen idè minus eas renatur. **Q** Vamuis, vt diximus, Princeps legibus solutus sit, tamen aurea est Imp. sententia, *R euerà maius est Imperio submittere legibus Principatum.* hoc est, viuere secundùm leges, quamuis nemo ad pœnam trahere possit. adeò quidem vt quamuis Principes supremi, non leges tantùm positivas, sed etiam à natura scriptas transiliant, non habeant criminis vltorem. nec minùs rectè ille: *Cæsari cùm omnia licent, propter hoc minus licet.* sic sancto sensu Princeps legibus solutum se dicit: nam bonis posita lex non est: legibus tamen viuit, quia perfecti non propter legem, sed ob rem ipsam, quod legis est, faciunt. Vnde & illa Anthiochi ad adulatorem, omnia Regibus iusta, æqua, licita, iactitantem responsio; *non Regibus sed Tyrannis.*

§. III.

De legum-latione.

I. **L** Eges ferre, alijs dare, non accipere, tessera est summi Imperij. *Curt. l. 8. quos equidem viatores esse confiteor, si ab illis leges, quæs viuamus accipimus.* Huc spectat Extraug. Constit. 78. Leonis, Ne

Ne amplius Senatus consulta fiant. abrogata l. 9. D. de leg. & Senatus consultis. & ad Principem id iuris retrahit.

§. IV.

De iure sacrorum.

IVra Sacrorum & Religionis à iuris & politicæ peritis ad summum Imperium referuntur. Iudæi diu eosdem Reges & Sacerdotes habuerunt. Melchisedech Rex Salem fuit, & Dei sacerdos.

Anius apud Virgilium

Rex idem hominum Phœbique Sacerdos.

Nunc Deum munere, inquit Tacit. 3. Annal. Summum Pontificem, Summum hominum esse Imperatorem. sic & apud multas gentes. quatum Reges, seu qui clavum Reip. tenebant, de religione leges tulerunt: ita ^{De sacris statutis.} Numa, ita decemviri in legibus XII. Tabul.

Deorum fabulas ne credunto.

Deos peregrinos, praeter Faunum, ne colunto.

Separatim nemo habessit Deos.

Neque nouos, sed nec aduenas, nisi publice

Adscitos, priuatim colunto.

Nocturnas in templo Vigilias ne habento.

Nocturna mulierum Sacrificia ne sunt.

Præter illa que pro populo ritè fiant, &c.

Ne quem initianto (nisi vt affolet Cereris) Græco sacro, &c.

Ita & apud Linium l. 15: decretum, ne qua Bacchanalia Romæ, neuē in Italia essent. apud Tac. 2. Ann. factum Senatusconsultum de sacrificiis Iudaicis, Ægyptiisque pellendis. & sub Claudio, Viderent Pontifices que retinenda, firmandoque Aruspicum essent. sed hæc initio Imperij, atque in speciem, alioquin ad se deinde Itira Sacrorum in solidum Impp. transtulerunt. ita & Constantinus mox à baptismo Christianis templo, & Christi cultum permisit. quod Tiberius proposuerat; sed Senatusconsulto repulsum fuit. & Alexander Seuerus, & Adrianus cogitarat.

§. V.

De Magistratum creatione.

Magistratum creatio ad summi Imperij iura etiam pertinet. Cūm Romæ Majestas penes populum esset, in comitijs creatio peragebatur: tandem e Campo ad Patres translata est;

mutata.